

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ... ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗ FOPPEN

Μαζί στη «χασούρα», χώρια στα κέρδη

Για άλλη μια φορά στο εργοστάσιο της FOPPEN το κόστος της μειωμένης (για τους εργοδότες) παραγωγής το αναλαμβάνουνε πάλι οι εργαζόμενοι παρά τη τεράστια κερδοφορία της πολυεθνικής «μαμάς» εταιρείας. Η διοίκηση της επιχείρησης «ρυθμίζει» τη ζωή των εργαζομένων πάντα με κριτήριο την εξασφάλιση της κερδοφορίας είτε με διαθεσιμότητες των εργαζομένων που έχουν συμβάσεις αορίστου χρόνου είτε με διακοπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου όταν προσλαμβάνει συμβασιούχους για να βγάλουν τη δουλειά. Την ίδια ώρα πλασάρει στους εργαζόμενους τη λογική ότι «είμαστε όλοι μια οικογένεια»... (Θύτες και θύματα μαζί!!!)

**ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ Η ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΗ!
ΑΠΛΩΣ ΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΜΑΣ «ΔΙΝΟΥΝ» ΨΩΜΙ....**

Παράλληλα, οι εργαζόμενοι καλούνται να πιστέψουν και να αποδεχτούν το γνωστό παραμύθι: «Μαζί στη (δήθεν) χασούρα αλλά χώρια στα κέρδη». Οι εργοδότες εκμεταλλεύονται το κλίμα χαμηλών προσδοκιών και απαιτήσεων που επικρατεί στα εργατικά - λαϊκά στρώματα και επιβάλλουν τη πολιτική τους στους χώρους δουλειάς. Στο πλευρό τους έχουν φυσικά όλο το πολιτικό προσωπικό σε κεντρικό αλλά και σε τοπικό επίπεδο. Αυτό το πολιτικό προσωπικό ψηφίζει και συμβάλλει ώστε να εφαρμοστεί όλο το αντεργατικό πλαίσιο που έχουν ψηφίσει όλα αυτά τα χρόνια. Ένα πλαίσιο που εφαρμόζεται με την πλήρη συναίνεση του αστικοποιημένου και γραφειοκρατικού συνδικαλισμού.

Αγώνας για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, για συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου στη FOPPEN και παντού στη περιοχή, για αυξήσεις στους μισθούς, ενάντια στις διαθεσιμότητες, τη μερική απασχόληση και ενάντια στην απαγόρευση της συνδικαλιστικής δράσης.

Συναδέλφισσες/οι,

πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας ότι εμείς μπορούμε χωρίς την εργοδοσία ενώ η εργοδοσία δε μπορεί χωρίς εμάς. Χωρίς εμάς «γρανάζι δε γυρνά» ούτε στα εργοστάσια, ούτε στα ξενοδοχεία, ούτε στο αεροδρόμιο, ούτε στο εμπόριο, ούτε στις μεταφορές, ούτε στον επισιτισμό, ούτε στα σουπερ-μάρκετ, ούτε στο λιμάνι, ούτε στις κατασκευές, ούτε στα σχολεία, ούτε στο νοσοκομείο, ούτε στις υπηρεσίες.....

Δεν γίνεται κάθε φορά να κάνουν τις ζωές μας λάστιχο αφού πρώτα τους έχουμε «τελειώσει» τη δουλειά... **Ο μοναδικός τρόπος να ζήσουμε, να κάνουμε οικογένεια και να δουλεύουμε με αξιοπρέπεια χωρίς να αναγκάζομαστε να φεύγουμε μετανάστες είναι να πάρουμε από τα κέρδη τους.**

Συναδέλφισσες/οι,

η ατομική λύση και το «ωχ αδερφέ τι να κάνουμε...» έχουν όρια και δεν αποτελούν λύση.

Ταξική ενότητα και αλληλεγγύη· οργάνωση και αγώνας είναι η μόνη απάντηση. **Με στήσιμο σωματίου στη FOPPEN ή κλαδικού συνδικάτου τροφίμων -ποτών -γάλακτος.**

Πρέπει να δημιουργήσουμε ταξικά αγωνιστικά σωματεία απέναντι σε όλους αυτούς που μαζί με τα παπαγαλάκια τους διατυμπανίζουν δεξιά και αριστερά πως μας κάνουν τη «χάρη» και μας δίνουν έναν μισθό. Αυτός είναι ο όμορφος δρόμος της τάξης μας και όχι η υποταγή στις ανάγκες κερδοφορίας του κεφαλαίου που θα γίνεται όσο περνάει ο καιρός όλο και πιο βάρβαρη. Όσο δεν παίρνουμε την υπόθεση στα χέρια μας ο κατήφορος δεν θα έχει σταματημό. Και οι εργαζόμενοι μπορούμε να κάνουμε και τα δύο· και να σταματήσουμε τον εργασιακό μας κατήφορο και την εργατική υπόθεση να πάρουμε στα χέρια μας.

**ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΤΩΡΑ ΟΙ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΕΣ -ΚΑΝΕΝΑ ΣΠΑΣΙΜΟ ΣΥΜΒΑΣΗΣ
ΝΑ ΜΕΙΩΣΟΥΝΕ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ**

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

ιδιωτικών υπαλλήλων Πρέβεζας